

?????-????

??????

Սայաթ-Նովա Պոեզիա

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=21107358

Содержание

***	4
***	6
***	8
***	10
***	12
***	14
***	15
Конец ознакомительного фрагмента.	16

Մայաթ-Նովա Պոեզիա

* * *

Դուն է՛ն գրլխեն ինաստուն իս, խիլքս հիմարին բաբ մի՛
անի,
Էրագունըն տեսածի հիդ միգի մե հեսաբ մի անի,
Յիս խոմ էն գրլխեն Էրած իմ, նուրմեկանց քաբաբ մի՛
անի,
Թե վուր գիդին բեգարիլ իս, ուրիշին սաբաբ մի՛ անի:

Չը կա քիգ պես հուքմի-հեքիմ՝ դուն Բոստոնի Չալ,
թաքավուր.
Ասկըտ ասկերուըն գոված՝ հա՛նդ ունիս, գոգալ
թաքավուր.
Թե Էսանց էլ սուչ ունենամ՝ գլուխս արա տալ, թաքավուր,
Մըտիկ արա քու Ստեղծողին՝ նահախ տիդ դագաբ մի՛
անի:

Յարալուն հեքիմն Էնդուր գուզե՛ դի՛դ տալու է, ցա՛վ
տալու չէ.
Քանի գուզե արբաբ ըլի՛ դուլըն ադին դավ տալու չէ.

Դու քու սիրտըն իստակ պահե, յագի խոսկըն ավտալու չէ.

Աստծու սերըն կանչողի պես դըռնեմետ ջուղաբ մի՛ անի:

Ամեն մարթ չի՛ կանա խըմի՛ իմ ջուրըն ուրիշ ջըրեն է.

Ամեն մարթ չի կանա կարթա՛ իմ գիրըն ուրիշ գըրեն է:

Բունիաթըս ավաղ չիմանաս՝ քարափ է, քարուկըրեն է՝
Սելավի պես, առանց ցամքիլ, դուն շուտով խարաբ մի՛
անի:

Քանի գուգե քամին տանե՛ ծովեմեն ավագ չի պակսի.

Թեգուգ ըլիմ, թեգուգ չըլիմ՝ մեջլիսներուն սագ չի պակսի.

Թե կու պակսիմ, քիզ կու պակսիմ՝ աշխարիս մե մագ չի
պակսի.

Սայաթ-Նովու գերեզմանըն չինդ, չաբաշ, Արաբ մի՛ անի

Մեջլումի պես կորավ յարբս,
Լե'յի ջան, ման իմ գալի յանա-յանա,
Էրվեցավ խունի ջիգհարբս,
Արնի պես աչկս է լալի յանա-յանա, յանա-յանա:

Բլբուլի նման լացիլ իմ,
Աչկիրբս արնով թացիլ իմ,
Էշխենետ հիվանդացիլ իմ,
Պատկած իմ դրժար հալի յանա-յանա, յանա-յանա:

Էշխենետ դատիլ իմ յիգիդ,
Հալվեցա, մաշվեցա քիգիդ,
Ռ-ա'հն արա, մե խոսի միգիդ՝
Բե'նուրվաթ, ձեն իմ տալի յանա-յանա, յանա-յանա:

Էրվում իմ, կանչում իմ ա~ման.
Շուցըտ բադ, ունքիրըտ քաման.
Աշխարիս մեչըն քիգ նըման
Չիմ տեսած, ման իմ գալի յանա-յանա, յանա -յանա:

Մանուշակ բաց արած հովին,
Կարմիր վարժ, ծաղիկ հուտովին,
Շատ մի լացնի Սայաթ-Նովին,
Ա՛չկի լուս, կսկծալի՛ յանա-յանա, յանա-յանա:

Արթար դատե, չէ՞ վուր թաքավուր իս դուն,
Վրաստանում տեր ու գորավուր իս դուն.
Մեկն ինձ կոսե՝ «գընա մաշված շուր իս դուն»,
Մեկն էլ կոսե՝ «մե հոտած ջրրիուր իս դուն...»:

Վուչ հարսնախոս ունիմ, վուչ էլ կողակից,
Մեջլիսումն էլ նուր խաղք արին, ծաղրեցին.
Յիս ոսմիկ իմ, ինձի վուխչ-վուխչ թաղեցին.
Ո՞ւմ առաջ էլ սրտիս ցավը մաղեցի,
Վուխչն ինձ ասին՝ «մե անպատիվ հուր իս դուն»:

Սագը քոքած, ձեռիս բոնած, հագրըված,
Թաքավուրի սող գընացի գարթըրված.
Ինձ յիդ տըվին, վունցոր փուշըս կոտըրված.
Էրնեկ լիզուն չիմանայի յիս նըրանց.
Ասին՝ «գընա, էրեսըտ սիվ մուր իս դուն»:

Աստծու կամոք մարթըս օղորմած պիտի.
Սարն էլ սարին կու հանդիպի, ով գիտի,
Է՛րնեկ մենակ ինձ ծեծելով խըրատիր,
Կամ քու ձիռով ինձ յիդ տայիր, անպատվիր,

Իմ հոքևուր սինձ ծնուղքը վուր իս դուն:

Թեգուզ չարթին, ջանըս փետով վեր հատին,
Շունչըս բիրնիս յիս ինձ քիզնից չիմ գատի.
Շովը կընգնին, թե վուր Քուոն ինձ ազատի...
Սայաթ-Նովա, քու լիզվովըն ցավ դատի,
Հալբաթ դարդ ու ցավի մե ախպուր իս դուն:

Առանց քիզ ի՞նչ կոնիւմ սոյբաթն ու սագրն
Զիոնեմեսս վեր կոծիւմ շանգիրըն մեմեկ.
Չունքի ուշկ ու միտկըս իրար շաղեցիր՝
Փահմեսս կու հիռացնիւմ հանգիրըն մեմեկ:

Մե դուգունըն Էրկու դաղին ի՞նչ անե,
Մե նոքարըն Էրկու աղին ի՞նչ անե,
Մե բաղմանչին Էրկու բաղին ի՞նչ անե,
Փեյվանդ գուզե թագա տընգիրըն մեմեկ:

Ղուրթ ին ասի փիր ուստաքար դաղիրըն.
«Բաղ շինեցի, վարթըն քաղից վաղիրըն».
Զափեն յիս քաշեցի, սափեն յաղիրըն.
Բաղիփն Էկավ միզ, Էս րանգիրըն մեմեկ:

Առանց քիզ ի՞նչ կոնիւմ աշխարիս մալըն.
Չի'ն անի քալագըն, չի'ն անի դալըն,
Կու հաքնիւմ մագեղեն, կու հաքնիւմ շալըն,
Կերթամ ու ման գու քամ վանքիրըն մեմեկ:

Բըլքամ մե մարթ ոաստ գա, վոր ինձ խըրատե,
Գո՛գալ, քու էշխենեն սիրտըս ազատե.
Կանց յոթըն իմասնասիրացըն շատ է
էս քու Սայաթ-Նովու բանքիրըն մեմեկ

Աշխարհըս մե փանջարա է, – թաղերումն բեգարիլ իմ.
Մըտիկ տըվողըն կու խուցվի, – դաղերումն բեգարիլ իմ.
Էրեգ լավ էր կանց վուր Էսօր, – վաղերումն բեգարիլ իմ.
Մարթ համաշա մեկ չի՛ ըլի, – խաղերումն բեգարիլ իմ:

Դովլաթն Էյթիբար չունե, յիփոր կերթա ուրուշ-քարով.
Լավ մարթն էն է՛ գլուխըն պահե աշխարումըս
Էյթիբարով.

Աշխարըս մեգ մընալու չէ՛ իմաստնասիրաց խաբարով.-
Գուզին թըռչի բըլբուլի պես, – բաղերումն բեգարիլ իմ:

Ո՞վ կոսե թե յիս կու ապրիմ առուտեմնն ինչրու մուտըն՝
Աստընու ձիռումըն հիշտ է մարթու աշխարք ելումուտըն.
Դուրթս Էնդուր ճանփա չէ գնում՝ շատացիլ է խալխի
սուտըն.

Քըսանըն՝ մե դուլ չին պահում, – աղերումն բեգարիլ իմ:

Աշխարըս միգ մընալու չէ, քանի նըստինք գող ու սափին.
Հում կաթնակիր-Աթա՛մի գաթ, նա՛լաթ ըլի Էտ քու
բափին.

Համփիրութինըս հատիլ է, չիմ դիմանում խալխի գափին.

Դուստիրըս դուշման ին դատի – յաղերունեն բեզարիլ իմ:

Սայաթ-Նովեն ասաց' դարդըս կանց մե ճարըն շատացիլ
է.

Չունիմ վաղվան քաղցըր փառքս, հիմի դարըն շատացիլ
է.

Բըլբուլի պես էնդուր գու լամ' վարթիս խարըն շատացիլ
է.

Չի'ն թողնում վախտին բացվելու, – քաղերունեն բեզարիլ
իմ:

Ամեն մե մըտիկ տալով տարար խիլքս, քամալուս,
Է՛յ, նագանի, ռահմ արա, դուն մի դառնա աջալըս.
Հէնց ձեռովդ կապեցիր, Էնպես բաց էր իղբալըս.
Էշխեսնեդ հիվանդացա, չիս հարցնում իմ հալըս.
Քիզիքիզ մըտիկ արա, փոշմանիլու վախտըն է:

Իմ թալնիլը քու բանն էր, չասացիր ի՞նչ իս անում.
Սըրտով սիրածըս դու՛ն իս, Էլ ինչի՞ իս արմանում,
Ուրիշնիրու խոսկիրով կապած յարես յիդ անում.
Աճկըս ճանապարհիդ է, ինչի՞ իս շատ ուշանում.
Մե խավվաթ ոթախումը բարիշիլու վախտն է:

Քու պատվական գըլուխըդ դուն ավարա մի՛ անի.
Էս իմ խունի ջիգարս հագար պարա մի՛ անի,
Իմ ու քու սըրտի բանը դիվ աշքարա մի՛ անի,
Արութինի շախ սիրտը մեկ էլ յարա մի՛ անի.
Կամով ու ճիտ անելով փաթաթվիլու վախտըն է:

Վունց օր վուր դարիք բուլբուլը մե տարով բաղին կարոտ
է,

Էնենց գու լա քո սիրողը՝ ձեռիդ յարաղին կարոտ է.

Դուն ուրիշի հիդ մի՛ խոսի, քու ճուրտը աղին կարոտ է.

Հասիլ է ծուցիդ շամամը՝ օսկե թաբաղին կարոտ է:

Մե գադ չը կա՝ գուման ածիմ, ասիմ, Էն նըման է գունքըդ,

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.